

Епітафії українською мовою

*Тобі цвісти, а ти зав'яла
І болю всім ти завдала
В нашій пам'яті лиш тільки залишилась
Ласкава посмішка твоя.*

** * **

*Пішов від нас ти дуже рано
Ніхто не зміг тебе спасти
На серці в нас глибока рана
Поки живі ми, з нами ти.*

** * **

*Спи спокійно наш дорогенький
Ми спокій твій бережемо
Поки живі ми будемо
Завжди до тебе прийдемо.*

** * **

*Спи спокійно люба доню
В тихім вічному сні
Хай твій сон охороняють
Ангели святі.*

** * **

*Моліться за мене рідненькі
Бо більше до вас не прийду
Тільки у сон ваш раненько
Тихою тінню ввійду.*

** * **

*Вам дорогий був при житті,
Від нас – хто любить, молиться й сумує.*

** * **

*Пішла з життя ти дуже рано
Лишивши смуток та печаль.*

** * **

*В скорботі голови схиляєм
Сумуєм, любимо, пам'ятаєм.*

** * **

*Тому хто дорогий був при житті
Від тих хто пам'ятає і сумує.*

* * *

*Ти нас покинув дуже рано,
В самому розквіті життя.
Та в нашій пам'яті ніколи
Тобі не буде забуття.*

* * *

*Я мало жив, про щастя мріяв
Та сталося те, що є.
Змиритись треба, мої рідні,
І не осуджуйте мене.*

*У цій могилі все моє життя,
Обірвана доля серед білого дня,
Сонечко ясне, зорі прекрасні
Чому ви для мене так скоро погасли?*

* * *

*В цій домовині все моє життя,
Обірвана мрія серед білого дня,
Сонечко ясне, зорі прекрасні
Чому ви для мене так скоро погасли?*

* * *

*Ти не хотів, але зробив,
Родина вже простила все.
Хай Бог простить тобі твій гріх
Й покаже шлях в незримий світ.*

* * *

*Ти добрим був наш друг,
Життя любив і світ
Покинув нас миттєво не противившись
Серце стискає туга, не стало тебе на землі
Коханого. Рідного друга.*

* * *

*Батько – ти шлях пройшов тернистий та важкий,
Життя любив – трудитись нас учив.*

* * *

*Матір – ти сіяла розумне, добре, вічне...
Була мудрою, доброю, справедливою.*

* * *

*Ти пішла до Бога, але не покинула нас.
В наших серцях ти залишилася живою.
Спасибі тобі за мудрість, вірність і любов
Низький уклін і вічна наша пам'ять.*

* * *
Згасли свічки і зів'яли квіти,
Нема без тебе сонця і тепла.
Скажи, рідненька, як без тебе жити?
Як сумно й важко, що тебе нема.

* * *
Той день, коли твій світ погас
І серце перестало битись,
Став найстрашнішим днем для нас
І ми ніяк не можем з цим змиритись.

* * *
Весна прийшла, а ти залишилась в зимі.
Твоє там серце полишилося на віка
Від того очі наші назавжди сумні.
Ще не знайшов ніхто від цього ліки.

* * *
В скорботі голови схиляєм,
Сумуєм, любим, пам'ятаєм.

* * *
Як жаль, що Ви пішли від нас
І в серці залишили біль, тривогу.
Ваша любов і доброта до нас
Не дасть забути нам сюди дороги.

* * *
Не треба слів, не треба сліз,
А просто щиро пам'ятайте.

* * *
Синочку наш рідний, вдень і вночі
Болить душа і плачуть очі
Пішов від нас ти дуже рано
Ніхто не зміг тебе спасти
Яка глибока в серці рана
Пока ми живі, з нами ти.

* * *
Люблю тебе, матусенько єдина,
Люблю всім серцем так,
Як любить лиш дитина.
І Господа щоденно я молю,
Щоб душу оберігав твою

* * *
Твій вічний спокій –
Наш вічний сум.

* * *
Тобі цвісти, а ти зів'яла
І болю всім ті завдала
У нашій пам'яті лиш залишилась
Ласкава посмішка твоя.

* * *
Такої ніжності святої
Такої доброти людської
Такої щедрості, як ти
Нам більше в світі не знайти.

* * *
Так рано, несподівано,
Мов пісня недоспівана
Життя скінчилося твоє.

* * *
Біль втрати не змити сльозами
І скорботі немає кінця
Рідний наш, ти завжди разом з нами
В наших споминах, в наших серцях.

* * *
Як день ти згас, пішов від нас
З життям так рано, розлучився
Та знай, наш рідний, що в серцях
У нас у вік ти залишився...

* * *
Як хочеться почути слово «тату»
І відгукнутися: «Діточки, я тут».

* * *
Нехай вітер тебе заколише
Ніжну пісню співають пташки.
Спи спокійно, ми будем молитись,
За спасіння твоєї душі...

* * *
Ще трохи пожити на думці було,
Та очі закрились і сонце зайшло.

* * *
Царство небесне і вічний спокій
Твоїй світлій душі, пухом земля.
Завжди пам'ятаємо, любимо, сумуємо.

* * *
*Ще трохи пожити на думці було,
А може пожив би, так сонце зайшло.*

* * *
*Всю біль не виразити словами,
Завжди ви будете між нами.*

* * *
Пом'яни мене Господи, як прийдеши у Царство своє.

* * *
Мати Божя! Візьми мене під свій покров.

* * *
*Біль серце стискає
Плаче гірко душа!
Більшого горя немає,
Як втрата твого життя.*

* * *
*Вже більше втрати зазнати не можна,
Цю рану постійно сочитиме кров.
Спи рідний, коханий синочок,
Хай квіти шепочуть про нашу любов.*

* * *
*Ти був для нас неначе пташка,
Мов щебетливий соловей
Без тебе нам і сумно й тяжко,
І серце плаче ніч і день.*

* * *
*Все мы, все мы в этом мире плены,
Тихо льется с кленов листьев медь,
Будь же ты благословенно,
Что пришло процветать и умереть.*

* * *
*Схиляють голови сумні
Дружина, мати, діти, друзі
Прийми уклін наш до землі
І тугу вічної розлуки.*

* * *
Нестерпно боляче нам, рідним,
На серці – туга і печаль.
Пішли від нас на вічний спокій
Пішли у вічне небуття.
Хай буде царство вам небесне,
Хай буде пухом вам земля.

* * *
Душа твоя знайде спокій на небі,
Якого так не вистачало тобі на землі.

* * *
Ти прожила коротке, але яскраве життя.
Залишивши добрий слід на землі,
Тепло у наших серцях
Та вічну пам'ять про себе.

* * *
Життя – миттєвість
Пам'ять - вічність.

* * *
Низько схиляємо голови перед світлою пам'яттю твоєю.

* * *
Майтеся за мене рідненькі
Бо більше до вас не прийду
Тільки у сон ваш раненько
Тихою тінню ввійду.

* * *
За мозолі і за тії муки,
Що від роботи терпли руки
Життям для вас була земля
Хай пухом буде вам вона.

* * *
Така ще юна, мов яблуневий цвіт
Дочасно ти покинула цей світ
Залишила всім смуток і печаль
Та невимовний серця жаль.

* * *
Любила жити й працювати
Теплом своїм всіх зігрівати
Їй так хотілось ще пожити
Почуть, побачить, долюбити.

* * *
*Пішов від нас ти дуже рано.
Ніхто не зміг тебе спасти.
На серці лиш глибока рана.
Прости синок, прости, прости...*

* * *
*Пішов з життя ти дуже рано.
Бо врятувать ніхто не зміг.
Така глибока в серці рана.
Поки живі ми з нами ти.*

* * *
*Ще трохи пожити на думці було, і може пожив би.
Та сонце зайшло.*

* * *
*Тому, хто дорогий був при житті.
Від тих, хто пам'ятає та сумує.*

* * *
*Біль серце стискає, гірко плаче душа,
Важчого горя немає, ніж втрата твого життя.*

* * *
*Не зійде вже сонце твоє, і місяць твій вже не сховається,
Бо буде тобі вічним світлом Господь.*

* * *
*Ні! Не пішов ти в небуття, хоч серце зупинилось в муках.
Залишив ти частку для життя своїй дружині, дітям та онукам.*

* * *
*Не вимовить горе.
Не виплакать сліз.
Ти радість навіки із дому уніс.*

* * *
*Я захлинаюся від сліз...
Ти в споминах зі мною скрізь.
Як тяжко горе це нести.
Прости дитинонько, прости.
Що не змогли тебе спасти.*

* * *
*Біль утрати не змити слізьми, і скорботі немає кінця.
Рідна наша, ти з нами завжди.
В наших спогадах, наших серцях.*

* * *

*Спи спокійно наш рідненький, в темній хаті, вдалині.
Хай печаль та наші сльози не тривожать твої сні.*

* * *

*Лишив усе, щасливі дні і мрії.
Життя дало тобі так мало літ.
І замість юності, кохання і надії,
Дало в дарунок цей граніт.*